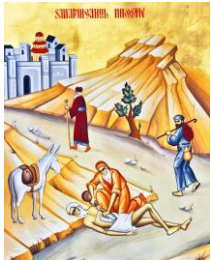


† La redactarea acestei foi religioase, se folosesc informații libere preluate din mijloacele de informare în masă ortodoxe: site-uri, publicații, reviste, ziare, cărți. †

MILA PENTRU APROAPELE NOSTRU

- Duminica a 25-a după Rusalii, Pilda samarineanului milostiv -

Omul, prin excelență, este o ființă interogativă: își pune întrebări și le caută răspuns. Viața sa poate fi rezumată la un set de răspunsuri și întrebări pe care le descoperă și al căror sens îl deslușește în timp. În acest context, putem vedea că Mântuitorul Iisus Hristos a venit pe pământ la plinirea vremii (Galateni 4, 4), ca răspuns al lui Dumnezeu la nedumeririle de veacuri ale omului și astfel, i-a adus cuvintele vieții (Ioan 6l, 68), făcându-l să înțeleagă cine suntem, de unde venim, încotro ne îndreptăm, de ce murim, de ce ne mai naștem dacă tot murim sau cum și de ce a apărut viața. Prin „Pilda samarineanului milostiv”, Mântuitorul Hristos ne arată rolul și rostul omului. Odată cu venirea Mântuitorului, omul este ajutat de harul divin mântuitor să se mântuiască. Pentru mântuire, omului îi sunt necesare: credința în Dumnezeu Cel în Treime Slăvit, faptele bune, căci credința fără fapte este moartă (Iacov 2, 17) și harul divin mântuitor prin care ne împărtășim cu Hristos prin Sfintele Sale Taine. Tâlcuind „Pilda samarineanului milostiv”, Sfinții Părinți arată că omul căzut între tâlhari este omul căzut din har, atacat de lucrătorii celui rău, înconjurat de păcate. Preotul reprezintă omul cel vechi, care învâța Legea și Proorocii pentru a le pune în slujba propriilor interese, acoperindu-se de o evlavie mincinoasă și de o slujire fățarnică, fariseică. Levitul reprezintă o altă parte de lume, interesată de viața ei pământească, izolată în propria-i comoditate, fără vreun pic de empatie față de semenii. Samarineanul este ales în mod intenționat de către Domnul Iisus Hristos exemplul de urmat. Samarinenii nu aveau parte de cinstire din partea evreilor, fiind considerați, de către aceștia din urmă, necurați. Ura dintre samarineni și evrei era reciprocă, iar samarinenii nu se mai închinau lui Dumnezeu în Templul de la Ierusalim, ci, îi ridicaseră un alt templu, pe Muntele Garizim. Cu toate acestea, Samarineanul milostiv este cel ce arată milă și aduce jertfă prin fapta sa cea bună. El preînchipuie pe Însuși Fiul lui Dumnezeu venit în lume pentru cei bolnavi și cei neputincioși (Marcu 2, 17), care duce pe cel bolnav la casa de oaspeți, adică Biserica sa. Îi toarnă pe răni untdelemn și vin, untdelemnul fiind harul mântuitor, iar vinul Scumpul Său Sânge vărsat pe Crucea Golgotei pentru mântuirea oamenilor. Cei doi dinari reprezintă cele două Testamente. Gazda de la casa de oaspeți reprezintă Preoția Nouului Testament. Aproapele celui căzut între tâlhari a fost un străin de neam și de credință, dar a fost cineva care a arătat milă. Pe acesta l-a fericit Mântuitorul, cu toate că preotul și levitul poate că se grăbeau la Templu să nu întârzie să săvârșească vreun serviciu divin. Totuși, pe slujitor, Domnul i-a condamnat, pentru că nu poți arăta slujire și dragoste lui Dumnezeu pe care nu-L vezi, iar pe fratele tău pe care îl vezi, îl necinstești (1 Ioan 4, 20). Îndemnul adresat învățătorului de Lege de către Domnul Hristos: „Mergi și fă și tu asemenea!”, se adresează și nouă, tuturor. Să facem, să nu ezităm, să nu zăbovim știind ce trebuie făcut pentru a moșteni viața de veci!



LIBERTATEA ÎNSEAMNĂ SĂ FACI CE TREBUIE

După cum vom folosi libertatea oferită în dar, așa vom primi răsplata. Libertatea atrage după ea și responsabilitatea, ca răspundere a omului în fața liberei alegeri. Încă de la începuturile sale, omul și-a folosit greșit libertatea. Mai întâi a ucis sufletește, alegând, încă din Rai, să nu mai asculte de Dumnezeu, ci să intre în robia păcatului. Apoi, la scurt timp, apare și uciderea trupească, când Cain alege să-și omoare propriul frate, Abel. Iar de atunci până azi, istoria se tot repetă. Cum este posibilă această greșită și cumplită folosire a libertății? Din iluzia că libertatea îți permite să faci ce vrei tu, amestecată adeseori cu iubirea de sine. Acesta este libertinismul, nu libertatea, ridicat astăzi la rang de politici de stat, prin așa-zise legi care însă n-au de-a face cu liberalismul, așa cum este definit el ca doctrină politică, ci mai mult cu interesele ideologice sau comerciale ale secularismului. Așa se nasc ipocrizii contemporane, care vădesc iraționalitatea din spatele libertinismului. Astăzi se vorbește din ce în ce mai des de „drepturi”, dar s-a cam uitat de „responsabilități”. Se ridică în slăvi diversitatea și libertatea de conștiință, dar nu se acceptă ca religia să influențeze opinia publică. Maltratarea unui animal stârnește valuri de emoții, dar sfârtecarea pruncilor prin avort nu este considerată o problemă (dimpotrivă, devii problematic, fundamentalist, retrograd dacă te opui avorturilor). Ne jelim că nu-s bani pentru spitale, că de ce „risipim” pe catedrale, dar avem destui pentru arme, stadioane și spectacole „culturale”. Se militează intens pentru „etică”, „gândire critică”, „dezbateri de idei”, dar nu cumva să amintească cineva de identitate creștină, biserică sau Catedrala Mântuirii. Mass-media este plină de vedete, idoli și horoscoape, dar se evită sfinții. Sărutarea moaștelor este descrisă ca practică din Evul Mediu, dar în Evul nostru post-modern pupatul comercial al banului este pe toate ecranele. Nu-L vrem pe Dumnezeu, ba chiar am fi în stare să-L ucidem, ca imediat să ne punem în locul Lui, visându-ne că suntem dumnezeul aproapelui nostru. Cu toate acestea, tot libertatea ne salvează de libertinismul ucigaș de om. Iisus Hristos ne arată că altă Cale nu este, decât aceea de a alege să-L urmăm de bunăvoie. Doar prin Hristos omul își împlinește menirea libertății sale. Ținta drumului nostru prin această lume este desăvârșirea noastră. Nu este liber cel robit de iubirea de sine, ci cel robit de iubirea aproapelui. Adevărata libertate nu este să faci ce vrei, ci să faci ce trebuie. Dar a ști ce trebuie făcut, iată înțelepciunea. Căci libertatea fără înțelepciune este nimicire. Dincolo de libertate și de siguranța zilei de mâine, omul vrea să știe pentru ce trăiește. Gândul că are un rost în lume îl va face să îndure orice, să renunțe la toate și să îl urmeze pe cel care îi va garanta că viața sa se afla în slujba unui scop. Taina existenței umane nu constă în a trăi, ci în a ști pentru ce trăiești. Fără o noțiune precisă a rostului său pe lume, omul n-ar accepta să trăiască în vecii vecilor. Amin.

† † Mila nesfârșită a lui Dumnezeu se folosește de toate căile posibile pentru a-l apropia pe om de Sine și a-l mântui. † †

Tratamentul singurătății

Paradoxul lumii de astăzi este acesta: cu toată tehnologia care ne înconjoară noi suntem singuri. Dar suntem într-adevăr singuri? De ce ne simțim așa când până la urmă această viață trecătoare se încheie parcă mult prea repede asemeni unui izvor a cărui frumusețe a fost răpită de razele nemiloase și de căldura Soarelui? Omul nu a fost creat să rămână singur. Dacă nu își găsește împlinirea alături de jumătatea sa, asta nu înseamnă că nu mai are pentru ce trăi. Orice om se poate ridica din starea de singurătate care de multe ori îl cuprinde. Când ne simțim singuri, să ne gândim la Mântuitorul nostru Iisus Hristos care, timp de 40 de zile a fost singur în pustie, deși era într-un permanent dialog cu Tatăl Său, al nostru. Cea mai mare greșeală a noastră, a oamenilor este aceea că suntem mereu nemulțumiți, sfidându-L de multe ori pe Creator. Singurătatea este o boală grea, dar nu și incurabilă. Tratamentul trebuie aplicat în fiecare zi cu nădejde și iubire. Trebuie să luăm zi de zi pastila încrederii în Dumnezeu, a iubirii aproapelui și a încrederii în propria persoană, iar atunci tratamentul nu va da greș. Poate că va dura ceva timp până vom scăpa definitiv de boală, uneori chiar fiind riscul ca aceasta să recidiveze, însă având la noi pastilele miraculoase, riscul se diminuează iar vindecarea începe să își reverse dulceața asupra noastră. Viața este un șir lung, iar întâmplările prin care trecem sunt perlele care îmbracă șirul. Să nu lăsăm momentele triste să ne afecteze, să nu lăsăm singurătatea să ne doboare, fiindcă ar fi păcat să ne irosim viața în acest fel. Sunt mii de oameni care au nevoie de ajutorul nostru, de mângâierea noastră, însă singurătatea, arma diavolească ne împiedică să vedem aceste lucruri, transformându-ne viața într-un calvar. Poate te simți uneori prizonierul vieții tale, însă nu uita că întotdeauna cheia este la tine, doar tu având posibilitatea să te eliberezi. Niciodată să nu te subapreciezi, să zici că nu poți să faci ceva anume, pentru că te minți pe tine însuși. Orice pe lumea asta are rezolvarea, numai moartea nu și chiar și aceea fiind doar podul pe care trebuie să îl trecem pentru a merge spre fericirea veșnică, sau din păcate spre chinul veșnic, așa că fruntea sus, privește înainte și mulțumește-l mereu la Dumnezeu pentru toate. Toți suntem incluși în planul Lui sfânt, nimeni nu este copil orfan. Singurătatea este greu de purtat. Ca hainele care, udate, te pot trage la fundul apelor. Aici, în acest moment, în acest prezent, dacă-L chemăm pe Dumnezeu să treacă pe la noi, să ne dea binețe, să ne cerceteze, să ne întrebe ce mai facem, vom vedea că El știa dintru început parola inimii noastre. Numai că El ne respectă atât de mult libertatea încât, fără chemarea și voia noastră, Dumnezeu nu dă buzna să aprindă lumina. Atâta delicatețe este în iubirea Lui, că ne permite să alegem, să creștem în ritmul nostru. Ne trimite câte-un gând bun, îngerii mereu de pază, oameni care să ne ghideze, situații care să ne deschidă ochii. Dar nu ne forțează niciodată. Iar când ne hotărâm să-L chemăm, vine ca un oaspete cuminte și se așază lângă noi. Învie și ne înălțăm cu Iisus Hristos. Singurătatea se transformă în bucurie, dialog, comuniune. Devine intimitate sufletească. Simțim nevoia să-i chemăm pe ceilalți în inima noastră, să renunțăm la egocentrism, pentru noi. Devenim gazde primitoare pentru cine vrea să ne treacă pragul vieții. Și se face Lumină. În noi și-n jurul nostru. Amin!

PAROH: Preot Ioan Alupoaii † Telefon: 0745 497143 † Contul parohiei - BANCA TRANSILVANIA: RO81BTRLRONCRT0P90566101

Program Liturgic

ZIUA	ORA	SLUJBE și ACTIVITĂȚI
Miercuri 13 noiembrie	17:00	Paraclisul Sf. Icoane Portărița
Vineri 15 noiembrie	17:00	Taina Sfântului Maslu
Sâmbătă 16 noiembrie	07:00 - 09:00	Sfânta Liturghie Pomenirea celor adormiți
	17:00	Vecernie
Duminică 17 noiembrie	07:00	Utrenia și Sfânta Liturghie
	10:45	Program de bibliotecă
	17:00	Vecernie

Dubla invidie

Un împărat avea doi miniștri pe care-i prețuia. Aveau, însă, fiecare câte o imperfecțiune: unul era invidios și celălalt iubitor de arginți. I-a chemat la sine și le-a zis: „Să ceară unul dintre voi orice cadou voiește și i-l voi da bucuroș. Celălalt, însă, va primi dublu”. Amândoi se codeau. Iubitorul de arginți îl lăsa pe invidios să ceară, ca el, iubitor de bani fiind, să primească dublu. Invidiosul, știind că n-ar suporta ca lacomul să primească dublu, aștepta ca acela să ceară. Până la urmă împăratul l-a provocat pe invidios să ceară. Iar acesta zise: „Măria ta, scoate-mi un ochi, iar colegului meu scoate-i pe amândoi!”



Cerul, pământul și lumea

Într-o zi, un om simplu, cunoscut pentru viața sa curată, a fost întrebat de un vecin: „Cum faci tu de ești totdeauna atât de mulțumit? Niciodată nu te-am văzut supărat”. „Foarte simplu”, a răspuns celălalt. „În fiecare dimineață, când mă trezesc, privesc întâi cerul. Așa mi-aduc aminte de Dumnezeu, de milă și de bunătate. Apoi privesc pământul. Astfel îmi amintesc de moarte și de Judecata de Apoi. În cele din urmă, privesc în jurul meu, lumea întregă ce se trezește în fiecare dimineață la viață. Așa îmi aduc aminte de semenii mei, de cei care suferă de boli sau neputințe, de cei ce au o viață mai grea decât a mea și pe care i-aș putea ajuta. În felul acesta, mă bucur pentru ceea ce sunt și pentru ceea ce pot face”. Bunătatea izvorâtă din dragoste aduce totdeauna liniște și mulțumire, atât în sufletul celui care primește cu recunoștință, cât și în sufletul celui care dăruiește cu drag. Cine este bun, mai bun să se facă și cine a biruit ispita, să se roage pentru cel care este încă în ispite.

Nu-ți va părea rău

- ... dacă gândești înainte să acționezi.
- ... dacă ascuți înainte să judeci.
- ... dacă îți ierți dușmanii.
- ... dacă ești cinstit și sincer.
- ... dacă ajuți un om la nevoie.
- ... dacă ești cinstit în afaceri.
- ... dacă gândești înainte să vorbești.
- ... dacă îți susții principiile.
- ... dacă îți închizi urechile la bârfă.
- ... dacă ții în frâu o limbă calomnioasă
- ... dacă nutrești gânduri curate.
- ... dacă ești milos cu cei necăjiți.
- ... dacă ești politicoș și bun cu toți.

